THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Entstehungsort unbestimmt, 14. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

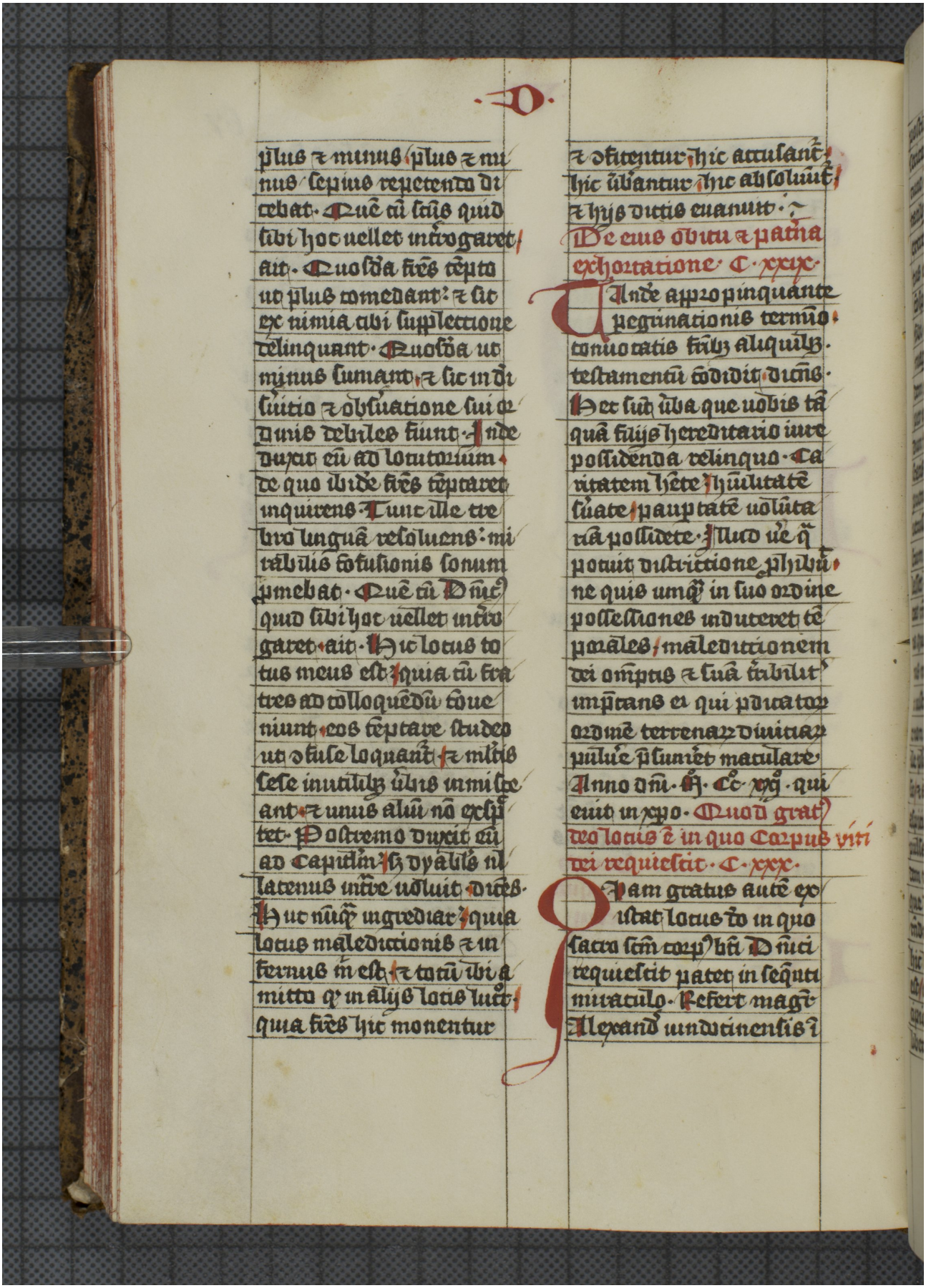

plus ⁊ minus plus ⁊ minus sepius repetendo debat. Quē cū frāts quid sibi hoc uellet interrogaret ait. Quoūdā frēs cēpto uo plus comedant: ⁊ sic ex nimia abi supplectione delinquant. Quoūdā uero minus sumant ⁊ sic indiscretio ⁊ obseruatione sui corporis debiles fiunt. Inde duxit eū ad locutorium de quo uide frēs cēptarent inquirens. Tunc ille tremebundo lingua resoluens: mirabilis totusionis sonum prebat. Quē cū Dnūs quid sibi hoc uellet interrogaret ait. Hic locus totus meus est quia cū fratres ad colloquēdū cōueniunt eos cēptare studeo ut stule loquant ⁊ mlīs sese inutiliter uiris inmiscerant ⁊ unus alū nō exclipet. Postremo duxit eū ad capitlm sc̄ ḋyabolus nūlatenus intre uoluit dicēs. Huc nūq̄ ingrediar quia locus maledictionis ⁊ infernus īn est ⁊ totū ibi admitto q̄ in aliis locis luctant quia frēs hic monentur ⁊ obiurentur hic accusant hic uituperantur hic absoluūt ⁊ hijs dictis euanuit.

De eius obitu ⁊ patna exhortatione. C. xxix.

Inde appropinquante peregrinationis termino conuocatis fratribus aliquibus testamentū condidit dicēs. Hec sunt res que uobis tā quā filijs hereditario iure possidenda relinquo. Caritatem habete humilitatē seruate paupertatē uolūtariā possidete. Illud uero q̄ potuit districtione prohibū ne quis umq̄ in suo ordine possessiones induteret temporales maledictionem dei omnipotis ⁊ suā tribuit imprecans ei qui pdicator ordinē terrenarū diuitiarū pulue plumbet maculare. Anno dñi. M. Cc. xcj. qui euit in xpo. Quod gratiosus locus ē in quo Corpus viri dei requiescit. C. xxx.

Quam gratus autē existat locus ipse in quo sacro scī corporis dei Dnūci requiescit patet in sequenti miraculo. Refert magr Alexand undrinensis i